

מ"ת 9075/08/19 - תום בן דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 9075-08-19 מדינת ישראל נ' בן דוד (עצור/אסיר בפיקוח)

לפני	תום בן דוד
המבקש:	ע"י ב"כ עו"ד איתן פינקלשטיין
נגד	מדינת ישראל
המשיבה:	ע"י ב"כ עו"ד אוראל בן מוחה מפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

החלטה

1. לפני בקשה נוספת (להלן: "**הבקשה**"), אחת מיני רבות, לעיין מחדש בהחלטתי מיום 22.1.2020, שבמסגרתה הוריתי על המשך מעצרו של המבקש, תום בן דוד (להלן: "**המבקש**" או "**תום**"), בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

כתב האישום

2. ביום 16.1.2018 הוצאה התראה אדומה של האינטרפול המבקשת את מעצרו של המבקש לצרכי הסגרה. ביום 14.2.2018 הוגשה בקשת ההסגרה לרשויות הספרדיות על ידי המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה. ביום 26.4.2018 הוגשה על ידי הפרקליטות הספרדית עתירה להסגרת המבקש לבית הדין הלאומי בספרד. ביום 5.6.2018 החליט בית המשפט הלאומי לאשר את הסגרתו של המבקש לצורך שפיטתו בגין עבירה של ארגון פשיעה ועבירה של הלבנת הון וסחיטה באיומים, בסילוק עבירות מס אשר הוחלט שאינן רלוונטיות. על החלטה זו ערער המבקש בהליך ההסגרה ומשרד התובע הספרדי, והערעור נדון בהרכב של 18 שופטים בספרד. בית המשפט שם דחה את שני הערעורים ואישר את החלטת בית המשפט הלאומי הספרדי.

3. ביום 5.8.2019, לאחר הסגרת המבקש לישראל, הוגש נגדו כתב אישום, באופן שהוסף לכתב אישום שהוגש עוד ביום 12.2.2018 נגד מעורבים אחרים בפרשה.

4. כתב האישום מייחס למבקש את העבירות הבאות:

מנהל בארגון פשיעה, לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "**חוק מאבק בארגוני פשיעה**");

עבירות הלבנת הון - עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

עשיית פעולה ברכוש אסור - ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

5. על-פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, הנאשמים התאגדו במסגרת ארגון פשיעה, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית (להלן: "**הארגון**"), החל מחודש ינואר 2015 או בסמוך לכך ועד למועד הפתיחה בחקירה גלויה ביום 16.1.2018. כל נאשם החזיק תפקיד מוגדר וברור במבנה ההיררכי של הארגון. הארגון פעל במספר תחומים, שכללו בין היתר הפצת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, והכל במטרה להשיא את רווחיו ורווחי החברים בו, תוך התמדה בפעילות עבריינית משותפת של החברים בו.

6. יניב בן דוד (להלן: "**יניב**" או "**ראש הארגון**") שימש כראש הארגון והרוח החיה בו. יניב הוא שהתווה את מדיניותו הפלילית של הארגון וכיוון את הפעילים והחברים בו לביצוע עבירות פליליות. יניב קבע את חלוקת התפקידים בארגון והורה על חלוקת הרווחים בין חברי הארגון.

7. הראל בן דוד (להלן: "**הראל**") ותום הינם אחיו של יניב, ושימשו כמנהלים בארגון, ונמנו על הדרג השני בהיררכית הארגון.

8. נטען כי הארגון הפעיל מערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. הפצת חשבוניות המס הכוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות ההפצה של הארגון**"), והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪.

על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות הכסות של הארגון**").

חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪.

עיקר הכנסותיהן של חברות הכסות נבע מהפעילות הפלילית מול חברות ההפצה, אולם לעתים הוציא הארגון חשבוניות כוזבות ללקוחות הארגון גם באמצעות חברות הכסות, כפי שפורט בכתב האישום.

בנוסף על מערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות, הפעיל הארגון מערך נוסף למתן הלוואות בריבית תמורת חשבוניות מס כוזבות.

כתוצאה ממערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות של הארגון וכתוצאה ממערך ההלוואות בריבית כנגד חשבוניות מס כוזבות, צבר הארגון רכוש, שהינו "רכוש אסור" בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, בסך כולל שאינו פוחת מכ-255 מיליון ₪.

נטען כי הארגון, או מי מטעמו, בהוראת ראש הארגון, ביצעו פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. במסגרת פעילותו פרט הארגון, יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה וכן המחאות המשוכות על שם חברות הכסות בעסקי מתן שירותי מטבע, והכל בהתאם להוראת ראש הארגון, הדרג הבכיר והדרג הניהולי.

9. במסגרת הפרק הראשון שבכתב האישום מיוחסת למבקש עבירה של ניהול ארגון פשיעה לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלבנטית, תום היה אחד ממנהליו של הארגון, ופעל במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון.

במסגרת תפקידו בארגון, בין השנים 2013-2014, נרשם תום כבעליהן של חברת קינג דיוויד תעשיות (2014) בע"מ, חברת אופיר התזה ושאבת בטון (2013) בע"מ וחברת קינג דיוויד ניהול פרויקטים בע"מ, כולן חלק ממערך חברות ההפצה של הארגון (ונאשמות בכתב האישום). נטען כי באמצעות חברות אלו, הארגון הפיץ חשבוניות מס כוזבות ללקוחותיו. בהקשר זה נטען כי גילה, בת זוגו של יניב (שאף היא נאשמת בכתב האישום), פעלה בהתאם להנחיות שקיבלה מתום בדבר הוצאת המחאות על שמן של חברות אלו לפקודת חברות הכסות, ולאחר מכן היא מסרה את אותן המחאות למי מטעם הארגון.

נטען כי תום (ואחיו הראל) פיקחו על הפעילות אותה הורה יניב לבצע, הנחו את הכפופים להם, בהתאם להנחיותיו, וכן פעלו לחלוקת הרווחים בארגון בהתאם להוראותיו.

צוין כי לשם קידום מטרות הארגון ובמטרה למנוע התחזקות אחר פעילותם הפלילית, נהגו חברי הארגון להחליף, מעת לעת, מכשירי טלפון נייד וכרטיסי סים, שוחחו ביניהם באמצעות יישומון וואטסאפ והרבו להשתמש בשמות קוד.

נטען כי במעשים המתוארים בכתב האישום, תום, יחד עם יתר הנאשמים, ניהל ופיקח על הפעילות בארגון פשיעה, במישרין או בעקיפין, כשיניב עמד בראשו.

10. במסגרת הפרק השלישי שבכתב האישום מיוחסות לתום ולנאשמים נוספים עבירות של הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלוונטית הוציא הארגון, יחד עם מי מטעמו, חשבוניות מס כוזבות על שם חברות הכסות של הארגון, אותן ניכה הארגון בחברות ההפצה, הכל בנסיבות מחמירות. בתמורה לחשבוניות המס הכוזבות, הנפיק הארגון יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה של הארגון לפקודת חברות הכסות, וזאת כנגד אותן חשבוניות מס כוזבות שהוציאו חברות הכסות לחברות ההפצה. המחאות על שם חברות ההפצה מהוות רכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, פעל הארגון בהתאם להוראות יניב כמפורט להלן: בהוראות יניב, הפקידו פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו, את המחאות בחברות למתן שירותי מטבע והמירו את המחאות למזומן; פעילי הארגון או מי מטעמו, על פי הוראות ראש הארגון, משכו את כספי המזומן מחברות למתן שירותי מטבע; בהתאם להוראת ראש הארגון, פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו נטלו את כספי המזומן והטמיעו אותם חזרה בפעילות הפלילית של הארגון.

היקף עבירות הלבנת ההון המיוחסות לתום, לפי הוראות ראש הארגון, במסגרת המחאות שנפרטו, הינו כדלקמן:

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד תעשיות (2014) בע"מ - סכום של 154,773,294 ₪;

- מחשבונה של חברת אופיר התזה ושאיבת בטון (2013) בע"מ - סכום של 62,438,017 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד ניהול פרוייקטים בע"מ - סכום של 4,285,299 ₪;

סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות לתום בכתב אישום הינו 221,496,610 ₪.

נטען כי תום עשה את הפעולות המפורטות לעיל בידיעה שמדובר ברכוש אסור, במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

הליכי המעצר

11. עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, על דרך תיקון כתב האישום שהוגש עוד קודם לכן כנגד מעורבים אחרים, הוגשה בקשה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. נטען לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למבקש, ולקיומן של עילות מעצר בשל חשש לסיכון בטחון הציבור, לרבות רכוש, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים; ובשל חשש לשיבוש הליכי משפט, העלמת והשמדת מסמכים, השפעה על עדים, התחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

12. לאחר שהתקיימו מספר דיונים בעניינו של המבקש, ניתנה הסכמתו, באמצעות בא-כוחו, לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות שיוחסו לו ולקיומן של עילות המעצר שפורטו בבקשת המעצר. לימים הוגשו מספר תסקירי מעצר והוצגו מפקחים פוטנציאליים להתרשמות בית המשפט.

13. ביום 22.1.2020 ניתנה החלטה להמשיך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי במשך כל שעות היממה, ותוך הצבת תנאים מגבילים והפקדת ערבויות, שכללו בין היתר איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, אישור שימוש במחשב או בטלפון חכם, איסור גלישה במרשתת והגבלות על שימוש בטלפון קווי, הכל כמפורט בהחלטה מיום 22.1.2020.

14. ביום 30.1.2020 דחה בית המשפט העליון ערר שהגישה המשיבה על שחרורו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שבנוסף לתנאים המגבילים שנקבעו, נאסר על המבקש כל שימוש במכשיר המאפשר גישה למרשתת וכל שימוש בטלפון קווי (בש"פ 648/20).

15. מעת לעת הוגשו לבית המשפט בקשות מוסכמות נקודתיות להתיר למבקש לקיים קשר טלפוני עם עורכי דינו, רופאים וחברים, ואלה אושרו.

16. ביום 27.4.2020, כשלושה חודשים בלבד ממתן החלטת בית המשפט העליון, הגיש המבקש בקשה להקלה בתנאי מעצרו, באופן שיותר לו שימוש במרשתת, שימוש מוגבל בטלפונים ויתאפשרו לו חלונות יציאה נרחבים ומרובים מדי יום. בדיון בבקשה שהתקיים במעמד הצדדים ביום 10.5.2020 נענה המבקש להמלצת בית המשפט וחזר בו מבקשתו זו.

17. ביום 27.7.2020 הוגשה בקשה לעיון מחדש, לשחרור מידי ולביטול כל ההגבלות שהוטלו על המבקש, וזאת על יסוד טענות שונות הנוגעות להליך ההסגרה מספרד, במסגרת בע"ח 60705-07-20. במסגרת טיעוניו, הבהיר ב"כ המבקש שאינו חוזר בו מהסכמתו באשר לקיומן של ראיות לכאורה ולעילות המעצר, כפי שפורטו בבקשה לעצרו עד לתום ההליכים.

ביום 10.1.2021 נתקבלה החלטה בבע"ח 60705-07-20, במסגרתה נדחתה בקשת המבקש על יסוד מכלול טעמים. המבקש ערר על החלטה זו וביום 9.2.2021 דחה בית המשפט העליון (כב' השופט דפנה ברק-ארז) את הערר, במסגרת בש"פ 405/21, תוך שנקבע בין היתר כי טענות המבקש משלבות היבטים מורכבים של דין ועובדה, והן מתאימות להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

18. ביום 31.12.2020 הגיש המבקש בעצמו בקשה לעיון בחומרי חקירה על פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (בע"ח 77193-12-20). ביום 1.2.2021 נקבע כי המבקש הפר לכאורה את תנאי מעצרו בכך שערך והגיש בעצמו את אותה בקשה, שכן תנאי מעצרו כוללים איסור לכל שימוש, בעצמו או באמצעות אחר, במחשב או בטלפון חכם, שביכולתם להתחבר למרשתת.

בעקבות ההחלטה זו, הגיש ב"כ המבקש ביום 2.2.2021 בקשה לעיון חוזר בקביעה כי המבקש הפר לכאורה את תנאי מעצרו, ואילו המשיבה הגישה וביום 17.2.2021 בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש וחילוט ערובה, בשל כך שהפר את תנאי מעצרו.

ביום 15.3.2021 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו ובה התבקש בין היתר, שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני.

ביום 24.3.2021 התקיים דיון במעמד הצדדים בכל הבקשות הללו, וכן בבקשות נוספות הנוגעות לתנאי מעצרו של המבקש. במסגרת הדיון חזרו הצדדים מבקשותיהם לעיון חוזר, תוך שב"כ המבקש הצהיר כי יימנע מהגשת בקשה נוספת לעיון חוזר למשך 6 חודשים על בסיס מסד הנתונים הידוע נכון לאותה עת. על יסוד הסכמת הצדדים הותר למבקש לעשות שימוש במחשב או במכשיר פקס לצורך תקשורת עם עורכי דינו ומזכירותו בתי המשפט בהם מתנהלים הליכים בעניינו לצורך קבלת חומרים רלוונטיים, וזאת באמצעות דואר אלקטרוני של אחת המפקחות, אשר תעשה שימוש באמצעות דיסק און-קי להעברת חומרים אלו למחשבו של המבקש, אשר לא יהיה מחובר למרשתת. כמו כן, נקבע על יסוד הסכמת הצדדים כי חובה על המבקש למלא דו"ח שיכלול פירוט על כל תקשורת שכזו בינו לבין עורכי דינו ו/או גורמים רלבנטיים בבתי המשפט. נוסף לאמור, הותרה למבקש צפייה ב"טלוויזיה חכמה", אך נאסר עליו כל שימוש מקוון אחר, לרבות גלישה כלשהי במרשתת.

19. ביום 27.4.2021 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, ובה נטען כי אין מקום להמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, והתבקש שחרורו והתרת יציאתו לעבודה אצל הגב' שלומית הר צבי, שהינה אחת

מהמפקחות עליו. ב"כ המשיבה התנגדו לבקשה זו. ביום 11.7.2021 נדחתה בקשת המבקש לעיון חוזר, תוך שנקבע כי לא חל שינוי במסוכנות הנשקפת ממנו מאז ההחלטה האחרונה שניתנה בעניינו וכי סכנת ההימלטות בעניינו מצדיקה את הותרת האיזוק האלקטרוני, למצער בשלב זה. טענות נוספות שנשמעו מטעם המבקש, בין היתר, בדבר שינוי נסיבות בשל הסדר טיעון שגובש עם אחיו, הנאשמים 1 ו-2 ועם נאשמות 14-16, החברות שבבעלותו, נדחו. עוד נקבע כי שאלת משך ההליך הצפוי הובא בחשבון בהחלטה לשחרר את המבקש מבית המעצר להמשך מעצר באיזוק אלקטרוני ולא היה בכך כדי להצדיק דיון מחדש באותו שלב, בפרט בשים לב להיקפו הגדול של תיק זה.

המבקש הגיש ערר על ההחלטה מיום 11.7.2021 (בש"פ 4954/21). ביום 8.8.2021, ניתנה החלטה בערר (כב' הש' י' אלרון), לפיה דין הערר להידחות, וזאת, בין היתר, בשים לב לכך שכתב האישום בעניינו של המבקש נותר ללא שינוי ומשקף מסוכנות נוכח טיבן וחומרתן של העבירות שבהן המבקש מואשם. עוד נקבע כי סכנת ההימלטות הנשקפת מצד המבקש נותרה על כנה, בין היתר כיוון שהמבקש ביסס את מרכז חייו בשנים שקדמו למעצרו בספרד, שם נישא לבן זוגו והתגורר עמו, ומשם ניהל את עסקיו. כמו כן, נקבע כי החשש לשיבוש הליכי משפט אינו מתאיין עם סיום עדותו הראשית של עד המדינה בתיק העיקרי, בין היתר נוכח עברו הפלילי של המבקש הכולל הרשעה בעבירות של השמדת ראיות ושיבוש מהלכי משפט.

20. יצוין למען הסדר הטוב כי מאז מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני אושרו עבורו מעת לעת חלונות יציאה לצרכים שונים, כגון: בדיקות רפואיות, ארוחות חג משפחתיות, מפגשים עם עורכי דינו ועוד, בליווי פיקוח אנושי, ותוך איסור לסטות ממקום היעד המבוקש.

תמצית טענות הצדדים בבקשה שלפני

21. ביום 9.8.2021, יום אחד בלבד לאחר שבית המשפט העליון (כב' הש' י' אלרון) דחה בהחלטה מנומקת את הערר שהגיש המבקש על החלטה קודמת של בית משפט שלא להיעתר לבקשתו לעיון חוזר בתנאי מעצרו (בש"פ 4954/21), שב והגיש המבקש, באמצעות ב"כ עו"ד פינקלשטיין, בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו. הפעם נטען כי "התפתחויות ראייתיות דרמטיות המובילות למסקנה כי המבקש יזוכה מהאישומים בהם הוא מואשם, ולכל הפחות החלטות דרמטיות של עוצמת הראיות נגדו", והכל לאור עדות עד המדינה, אשר סותרת לשיטת המבקש את האמור בכתב האישום.

נטען כי עדות עד המדינה וראיות נוספות שנחשפו בנוגע לנושאים שונים מביאות לשינוי דרמטי בתשתית הראייתית כנגד המבקש.

הובהר כי המבקש אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לקיומו של ארגון הפשיעה, אלא כי לאור עדותו של עד המדינה, המהווה את הדבר הראייתית המרכזי בתיק זה, המבקש חולק על מיקומו

ותפקידו הלכאורי בארגון הפשיעה.

נטען כי עד המדינה בעדותו לא הקנה למבקש תכונות של מנהל בכיר בארגון הפשיעה המתואר בכתב האישום, אלא תכונות של "קוף" או "חייל" בארגון הפשיעה. נטען כי עולה מעדות עד המדינה כי הוא זה שלכאורה הנחה את המבקש להנפיק חשבוניות מס פיקטיביות ולא להיפך, כפי שנטען בכתב האישום. עד המדינה העיד כי המבקש עסק לכאורה רק בתחום החשבוניות הפיקטיביות, שביחס אליו הוא לא הועמד לדין בשל התניות ההסגרה, ולא עסק בתחום הכספים המזומנים והלבנת ההון.

נטען כי כתב האישום מייחס למבקש שליטה בחברות, ואילו עד המדינה העיד כי המבקש הוא לכל היותר "קוף" אשר פתח לכאורה חברות על שמו ולא הייתה לו כל סמכות בהן, בניגוד לנאשמים 1 ו-2 ולא הייתה לו יכולת מתן החלטות. עוד נטען כי שילובו של המבקש ב"דרג הבכיר" יחד עם נאשמים 1 ו-2 לא נבע מהמעשים אשר נטען כי ביצע, אלא בשל שיוכו המשפחתי.

ב"כ המבקש הפנה אל עובדות כתב האישום, לפיהן "... במסגרת תפקידם היה על מערך החיילים בארגון להציג את עצמו כבעלים של החברות, ולשמש חיץ בין רשויות אכיפת החוק לבין הדרג הבכיר בארגון והדרג הניהולי שלו, הכול בתמורה לשכר שנקבע על ידי ראש הארגון", וטען כי נאשמים 1 ו-2 לא רשמו חברות על שמם וכי אין זה סביר שעברין מתוכם ירשום על שמו, ביוזעין, את החברות בעלות הנפח המהותי ביותר בכתב האישום. נטען כי העמדה לדין בעבירה לפי סעיף 2(א) לחוק המאבק בארגוני פשיעה לאדם אשר לא הרחיק את עצמו מן העבירות, כפי שעשו נאשמים 1 ו-2, אינה עומדת בתכלית החוק בהתאם לדברי ההסבר להצעת החוק, והיא **"...להתמודד עם הקושי להוכיח את הקשר בין נושאי תפקידים בארגוני פשיעה לבין עבירות שנעברו בפועל"**. נטען כי ברי כי אדם אשר על שמו רשומות החברות אשר לכאורה בוצע באמצעותן היקף העבירות הגדול ביותר, אינו נמנה בקטגוריה של אלו אשר קשה להוכיח את הקשר ביניהם לבין העבירות שבוצעו בפועל, בניגוד לנאשמים 1 ו-2.

נטען כי למשיבה אין כל ראיות לכך שהמבקש היה קשור להלבנת ההון, וכי עד המדינה בעדותו זיכה אותו באופן פוזיטיבי מכל קשר להלבנת ההון באמצעות פריטת ההמחאות לכספי המזומן, ואמר מפורשות כי למבקש לא הייתה נגיעה לכספים המזומנים, דבר אשר שומט את הקרקע מאישום הלבנת ההון. נטען כי עד המדינה קשר את המבקש לחשבוניות בלבד, כלומר לעבירות המס, תוך שנטען כי בעניין זה עד המדינה משקר וניתן להוכיח זאת.

לסיכום, נטען כי מעדותו של עד המדינה עלה כי הוא עצמו היה בדרג ביניים שבין המבקש לבין נאשם 1, וכי המבקש הונחה על ידי עד המדינה ולא להיפך, בניגוד לאמור בכתב האישום ובבקשת ההסגרה. נטען כי עד המדינה העיד כי המבקש לא פעל במסגרת הארגון בכל הנוגע למתן ההלוואות, יצירת "קווי הפצת חשבוניות" ולכספים המזומנים, קרי להלבנת ההון. נטען כי על פי עדות עד המדינה, המבקש לא "שלט" על חברות ההפצה, אלא רק נאשמים 1 ו-2 שלטו עליהן, בניגוד לאמור בכתב האישום ובבקשת ההסגרה. לעניין עבירות המס נטען כי יש בידי ההגנה ראיות המוכיחות באופן חד משמעי כי עד המדינה שיקר לגביהן לכל אורך עדותו

בכל הנוגע למבקש וכי עד המדינה חבר לנאשמים 1 ו-2 מבלי שהמבקש ידע דבר וחצי דבר על המעשייה הפליליים, כאשר נאשמים 1 ו-2, עימם הוא מסוכסך, ועד המדינה סיבכו אותו בפלילים שלא בטובתו. עוד נטען כי אף מבלי להידרש לשאלה האם עד המדינה שיקר בנוגע למבקש בנושא החשבוניות הפיקטיביות, לא יכולה להיות מחלוקת עובדתית כי לא ניתן לעצור את המבקש בגין עבירות המס בהתאם לתנאי ההסגרה, ועל כן בעדותו עד המדינה זיכה את המבקש לחלוטין מעבירות ניהול ארגון פשיעה והלבנת הון. ב"כ המבקש הפנה אל בש"פ 215/19 וטען כי בחינת קיומן של ראיות לכאורה נעשית לפי מבחן "אם נאמין", ובמקרה זה לעדות עד המדינה בצירוף אמרותיו שנמסרו במשטרה. נטען כי בגרסתו במשטרה מסר עד המדינה דברים עמומים ולא ברורים ביחס לחלקו של המבקש, בעוד שבהסכם עד המדינה תיאר עד המדינה את חלקו של תום כ"קוף" וכתפקיד מינורי, ואילו בחקירות עצמן תיאר את המבקש כמספר 3 בארגון. נטען כי במהלך חקירתו של עד המדינה, אשר התמקדה במבקש, הדברים התבררו והוא מסר במפורש שלא היה למבקש קשר למזומנים ולפעילות הצ'ינג'ים.

נטען כי ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה שניתנה ע"י ב"כ של המבקש דאז הייתה מסוייגת ובהתאם לאותה הסכמה ניתנה לו רשות לטעון לעוצמת הראיות וכך נעשה במסגרת בקשה זו.

נטען כי עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק המאבק בארגוני פשיעה לא מקנה אחריות פלילית בעבירה זו לאלו אשר מאן דהו מנה אותם כ"בכירים בארגון", אלא לאלו אשר הורחקו מהעבירות על ידי ביצוען באמצעות אחרים, בניגוד למבקש, אשר לכאורה "במסגרת תפקידו בארגון" נרשם כבעלים של החברות כתפקידו היחיד, ולאלו אשר הייתה להם מעורבות ניהולית בכל תחומי הארגון, בניגוד למבקש, אשר לכל יותר לדבריו של עד המדינה היה מעורב אך ורק בנושא החשבוניות. בעניין זה, הפנה ב"כ המבקש לתפ"ח 1068/05 **מדינת ישראל נ' מרואן נאצר**, שם זוכה הנאשם מעבירת ניהול ארגון פשיעה, אשר היה הבעלים הרשום של החברות שהוציאו חשבוניות פיקטיביות ולא הייתה לו סמכות ניהולית בעבירות אחרות, וזאת חרף מעורבות נוספת מצידו בעבירות אלימות.

נטען כי לאור עדותו החד משמעית של עד המדינה, לפיה למבקש אין כל קשר למזומנים, אין כל ראייה התומכת בסעיפי כתב האישום בהם מואשם המבקש. נטען כי כתב האישום מייחס למבקש מעשים של המרת המחאות למזומן באופן אישי, דבר אשר אף הוא עומד בסתירה לעדות עד המדינה.

עוד נטען כי מתוצרי האזנות הסתר שבוצעו בספרד, עולה כי לא מדובר היה רק בעבודה פיקטיבית אלא היו עובדים אמיתיים ושיחות אלה לא היו בפני ב"כ המבקש דאז כאשר נתן את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה. נוסף לכך, הוצגו פסקי דין מבית הדין לעבודה בתביעות של עובדים כנגד קינג דיוויד תעשיות (נאשמת 14).

ב"כ המבקש שב והפנה אל טענותיו הנוגעות להליך ההסגרה, שהועלו במסגרת בע"ח 60705-07-20, וכן לקביעות בית משפט זה במסגרת אותו הליך וקביעות בית המשפט העליון בבש"פ 405/21, לפיהן המקום לבירור טענות אלה הוא המותב הדן בהליך העיקרי, וטען כי עתה, המצב העובדתי השתנה לחלוטין, משהכריע

בית המשפט הספירדי כי הופר כלל הייחוד בעניינו של המבקש ובעקבות זאת נפתחה תלונה במישור הדיפלומטי. נטען כי במצב זה לא נדרש להכריע מי צודק, וכי פרקליטות ספרד ובית המשפט הספרדי הכריעו והבהירו ואין כל צורך להידרש לדין הזר, לחוות דעת מומחה, או לכל דבר אחר, אלא לסעיף 24 לחוק ההסגרה וסעיף 14 לאמנה האירופית בדבר הסגרה, כאשר שניהם מחייבים שלא לעצור או לפגוע בחירותו של אדם בנוגע לעבירות או מעשים שלא אושרו להסגרה באופן מפורש ובכתב על ידי המדינה המסגירה. נטען כי המבקש מיוצג על ידי נשיא בית המשפט הלאומי בספרד (בדימוס) אשר פועל למיצוי זכויותיו של המבקש באמצעות המערכת המשפטית הספרדית, ובהתאם למכתב עדכון מטעמו שצורף לבקשה זו, החלו בהליכי תלונה דיפלומטית רשמית. ב"כ המבקש הפנה אל פסיקה רלוונטית, לשיטתו, בנוגע לכלל הייחוד.

נטען כי מעצרו של המבקש, הינו בניגוד לחוק ולאמנה, ובניגוד לתנאי ההסגרה, תוך פגיעה בחסינותו של המבקש, כאשר בית משפט זה חורג מסמכותו וכך נפגעת ריבונותה של ספרד.

בדיון שהתקיים בבקשה נטען כי אין מדובר בבקשה לביטול מעצרו של המבקש לפי סעיף 24 לחוק ההסגרה, וכי לבית משפט זה סמכות לקבוע ברמה הלכאורית האם יש קושי בעניין ההסגרה, באופן שישפיע על שקילת האפשרות לחלופת מעצר.

בשל כל האמור, נטען כי לא קיימות ראיות לכאורה בעצמה כלשהי אשר תומכות בסיכויי הרשעתו של המבקש בעבירות לפי סעיף 2(א) לחוק המאבק בארגוני פשיעה או לפי סעיף 3(א) וסעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

נטען כי מזה שנה ו-8 חודשים המבקש לא ביצע הפרה מהותית של תנאי מעצרו. נטען עילת המעצר בשל חשש לשיבוש נחלשה מכיוון שהעד המרכזי עלה להעיד. נטען כי צירוף החולשה הראייתית ונושא ההסגרה, יחד עם התקדמות ההליך, מחליש את עילות המעצר בשל חשש לשיבוש, להימלטות והמסוכנות, וכן החשש כי המבקש ייזום מעשים פליליים, נוכח דברי עד המדינה כי המבקש לא עמד בראש הארגון אלא קיבל הוראות מאחרים.

בשל כל האמור, התבקש ביטול מעצרו של המבקש.

22. המשיבה, באמצעות ב"כ עו"ד אוראל בן מוחה, התנגדה לבקשה. נטען כי למחרת דחיית עררו של המבקש בבית המשפט העליון, הוגשה בקשה נוספת זו לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בהסתמך על עילה שעניינה גילוי עובדות חדשות ו/או שינוי נסיבות עם סיום עדותו הראשית של עד המדינה במסגרת ההליך העיקרי. נטען כי הסכמת ב"כ המבקש שלא להגיש בקשות לעיון חוזר במשך שישה חודשים, אלא אם יחולו שינוי נסיבות מהותי, הופרה עת הגיש בקשה לעיון חוזר ביום 27.4.2021, אשר נדחתה כמפורט.

נטען כי האדנים עליהם נשענת הבקשה לא יכולים לעמוד שכן המבקש בבקשתו בחר להציג תמונה חלקית,

מבלי שצוין כי במהלך שמיעת עדותו הראשית של עד המדינה במסגרת התיק העיקרי, הוגשו בהסכמת הצדדים כלל חקירותיו של עד המדינה במשטרה וזאת חלף המשך עדותו הראשית. נטען כי המבקש סמך בקשתו על ציטוטים חלקיים מתוך עדות עד המדינה, שנאספו מתוך מקטעים שונים בפרוטוקול מבלי שניתן להבין את הקשרם.

נטען כי אותן חקירות עמדו לנגד עיני ב"כ המבקש, עת ניתנה ההסכמה מטעם המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, והן הוגשו כאמור בהסכמה חלף המשך עדותו הראשית של עד המדינה. נטען כי אין ולא יכולה להיות בעדותו הראשית של עד המדינה משום שינוי נסיבות ואין בדברים אלו כדי להוות עובדה חדשה, ועל כן יש לדחות את בקשת המבקש.

נטען כי המסקנות אותן מבקש המבקש להסיק בבקשתו, לפיהן המבקש שימש אך כ"קוף" מבלי שהיו לו סמכויות כלשהן, מבוססות על ציטוטים חלקיים מתוך עדותו של עד המדינה ואינם מציגים תמונה מלאה. נטען כי משהוגשו כלל חקירותיו של עד המדינה, הרי שאין בעדותו הראשית בבית המשפט משום חידוש מחקירותיו כפי שנגבו במשטרה, ואין בעדותו כדי להוות שינוי נסיבות. נטען כי אין בציטוטים החלקיים אותם הציג המבקש כדי להוות "מהפך ראיתי" או "שינוי דרמטי", כדי שתתקיים עילה לעיון חוזר, מקום בו עדותו הראשית של עד המדינה עמדה בפני סנגוריו עת הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה.

הובהר כי נוסף לעדותו של עד המדינה קיימים עדים נוספים אשר מספקים סיוע לעדות עד המדינה, שהם עובדים סיניים, וכי הוגשו מסמכים נוספים ועתידיים להעיד עדים שיוגשו באמצעותם מוצגים.

באשר לטענות המבקש הנוגעות להליכים אותם הוא מנהל אל מול ספרד, נטען כי אלו הועלו בפני בית המשפט העליון במסגרת הערר אותו הגיש המבקש על החלטת בית משפט זה מיום, אשר נדון במסגרת בש"פ 4954/21, תוך שהפנה להחלטת כב' השופט אלרון מיום 8.8.2021, לפיה טענות אלה ראוי להן שתתבררנה בהליך העיקרי.

בדיון שהתקיים בפני בקשה המשיבה לדחות את המבקשה ולהטיל על המבקש הוצאות בשל כך שידוע לו שאין מדובר במהפך דרמטי המצדיק עיון מחדש.

23. סעיף 52(א) לחוק המעצרים, שכותרתו: "עיון חוזר בהחלטת בית המשפט", קובע כך:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

24. הנה כי כן, סעיף 52(א) לחוק המעצרים מונה שלוש עילות, בהתקיימן רשאי בית המשפט לעיון מחדש בהחלטות הנוגעות למעצרו של נאשם, או לשחרורו בתנאים מגבילים, והן: גילויין של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה בנושא המעצר או השחרור לחלופה, ועד למועד הגשת הבקשה (ראו למשל: בש"פ 1243/16 **בויארט נ' מדינת ישראל** (10.3.2016); בש"פ 5090/15 **חטיב נ' מדינת ישראל** (30.7.2015); בש"פ 6526/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); בש"פ 3937/13 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.6.2013); בש"פ 9049/17 **אבו סיאם נ' מדינת ישראל** (27.11.2017); בש"פ 7371/17 **רוחן נ' מדינת ישראל** (8.10.2017)).

כל אחת מהאפשרויות הללו נועדה לבחון האם חל שינוי ב"נקודת האיזון" בין זכות הנאשם לחירות לבין האינטרס הציבורי להגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך (בש"פ 2605/20 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (28.04.2020); בש"פ 2/06 **זילברפלג נ' מדינת ישראל** (7.2.2006); בש"פ 1523/18 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (22.2.2018)). בחינת הזמן שחלף נעשית על רקע נסיבות העניין, וניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות המיוחסות לעצור, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר וכן נסיבותיו האישיות (בש"פ 1034/20 **יבגני ביחלו נ' מדינת ישראל** (12.2.2020); בש"פ 5221/19 **לוזון נ' מדינת ישראל** (12.9.2019)).

25. במסגרת בש"פ 4794/95 **יואב שאבי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.8.1995) קבעה כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן כי:

"על מנת שתקום עילה לשחרור ממעצר במהלך משפט לאחר שנמצא בשלב קודם שקיימות הוכחות לכאורה להרשעת הנאשם, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשנוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכויו עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניה וביה מתוך העדויות. אין בית משפט זה, בדונו בערר, בודק את העדויות אחת לאחת, שוקל את הסתירות בדברי העדים לעומת דבריהם הם בחקירה המשטרית או לעומת דבריהם של עדים אחרים. אין זה מתפקידו לבדוק את מהימנותם של העדים, דבר שממילא לא ניתן לעשותו בהליך זה. כל אלה ייעשו בבוא העת על ידי השופט השומע ורואה את העדים ומתרשם מהם. כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גירסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשמים ממעצר (ראה בש"פ 3716/91 **מדינת ישראל נ' דוד לויאן, תקדין עליון כרך 91(3) **תשנ"א-תשנ"ב** 1991 עמ' 96 בעמ' 97; בש"פ 2884/95 **מרים ויסמן נ'****

מדינת ישראל (טרם פורסם); בש"פ 3940/93 אליהו אזולאי ואח' נ' מדינת ישראל, תקדין עליון כרך 93(3) תשנ"ג-תשנ"ד 1993, 488).

עוד ראו דברי כבוד השופט י' עמית בבש"פ 8293/17 **אשרף טחימר נ' מדינת ישראל** (2.11.2017):

"ראוי כי בקשה לעיון חוזר תוגש במקרים מובהקים, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, קרי, במצב של 'מהפך ראייתי', 'כרסום מהותי משמעותי', 'הפיכת הקערה על פיה' וכיו"ב ביטויים".

דברים דומים נקבעו בשורה ארוכה של החלטות שניתנו על ידי בית המשפט העליון, ובין היתר בבש"פ 2159/03 **חזיזה נ' מדינת ישראל** (25.3.2003); בבש"פ 3409/18 **בריל נ' מדינת ישראל** (3.6.2018); בבש"פ 6318/18 **איתח נ' מדינת ישראל** (17.9.2018); בבש"פ 8093/19 **מדינת ישראל נ' רוחן** (21.1.2020); בבש"פ 1091/20 **מדינת ישראל נ' עסאם שיכה** (8.4.2020); בבש"פ 8216/13 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (30.1.2014); בבש"פ 7260/13 **מדינת ישראל נ' כיאל** (18.11.2013); בבש"פ 4786/12 **מדינת ישראל נ' טנסקי** (12.7.2012); בבש"פ 5387/12 **קריאף נ' מדינת ישראל** (16.7.2012).

26. עיקר טענות ב"כ הצדדים נוגעות לתוכן עדותו הראשית של עד המדינה, ואלו הפנו לציטוטים שונים מתוך פרוטוקולי הדיונים במהלכם העיד עד המדינה. בהקשר זה יש להדגיש, עדותו הראשית של עד המדינה קוצרה, לאחר שגובשה הסכמה להגשת כלל הודעותיו במשטרה, אשר כלל לא הובאו לפני. חקירתו הנגדית של עד המדינה נקבעה להישמע בהליך העיקרי החל מיום 12.10.2021.

בהתאם לכך, בהחלטה זו נדרש בית משפט זה לבחון האם דברי עד המדינה שהובאו במסגרת בקשה זו, עומדים בסתירה למיוחס למבקש בכתב האישום ובכך מהווים כרסום מהותי ומשמעותי בתשתית הראייתית הלכאורית, עד כדי הטיית הכף לזכות המבקש באופן שהסיכויים לזכוי עולים על הסיכויים להרשעתו.

27. כידוע אין מדובר בבחינה האם ניתן להרשיע את המבקש על יסוד עדותו החלקית של עד המדינה, ולבטח איני נדרש לקבוע האם זיכוי מובטח בעקבות אותם דברים, כפי העולה מהבקשה, שכן **"המקום להכריע בדבר ממצאי מהימנות גרסאות מסוימות ועדיפותן או נחיתותן אל מול גרסאות אחרות שנמסרו על ידי עדים בשלבים אחרים, אינו אלא במסגרת ההליך העיקרי"** (בש"פ 6745/17 **יונס נ' מדינת ישראל** (26.9.2017); בבש"פ 7371/17 **אבי רוחן נ' מדינת ישראל** (8.10.2017)).

כמו כן, במסגרת החלטה זו אין בידי לקבוע ממצאים באשר למהימנותו של עד המדינה או לבכר גרסה אחת שנמסרה מפיו על פני גרסה אחרת, ככל שקיימים פערים בין הגרסאות. ראו בעניין זה קביעתו של כב' השופט ע' פוגלמן במסגרת בש"פ 9171/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (3.12.2017):

"שני הצדדים הסכימו, בהתייחס להערות בית משפט קמא, כי אין זה מתפקידו של המותב שדן

בהליך מעצרו של נאשם להכריע בשאלת מהימנותן של גרסאות מסוימות ולבכר גרסה אחת על פני גרסאות אחרות שנמסרו על ידי עדים בשלבים אחרים (השוו עניין יונס, פסקה 9). ואכן, מקומן של טענות הצדדים אשר להבדלים בין גרסאותיה של המתלוננת; מהימנותן; והמניעים לחזרתה מהגרסה המקורית להתברר במסגרת ההליך העיקרי על ידי המותב ששמע את עדותה המוקדמת של המתלוננת וזו עתידה להעיד בפניו בשנית...".

28. הנה כי כן, אף אם קיימים פערים בין גרסתו של עד המדינה במשטרה, שעל יסודה ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, לבין גרסתו בבית המשפט, הרי שלא כל שינוי גרסה של עד משמיטה מניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי הנשקף מחומר הראיות, "הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים" (בבש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.2010)).

בבש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל (30.07.2017) הדגיש כב' השופט י' עמית כי הדברים אמורים ביתר שאת בשלב שבו לא ברור האם ההודעות תתקבלה, ובמקרה שלפני, שבו ההודעות הוגשו בהסכמה, הרי שהדברים הם בגדר קל וחומר.

29. בהינתן שניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, בין היתר, על יסוד הודעותיו של עד המדינה במשטרה, וזאת בעת שהמבקש היה מיוצג, יש לבחון עתה האם דבריו שנמסרו במהלך עדותו בבית המשפט מכרסמים כרסום עמוק במארג הראייתי, ובפרט כאשר הודעות עד המדינה הוגשו בהסכמת הצדדים חלף המשך עדותו הראשית. לשון אחר, נשאלת השאלה האם התגלעה סתירה באותן נקודות אליהן הפנה ב"כ המבקש בדבריו עד המדינה המהווים כרסום ראייתי כה משמעותי עד כי הוא "הופך את הקערה על פיה".

30. יובהר עתה, איני נדרש לטענות ב"כ המבקש באשר לשקרי עד המדינה כחלק מהליך זה, וכפי שנקבע בבש"פ 8526/18 חוסאן כנעאן נ' מדינת ישראל (17.12.2018):

"קיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום ההליכים נקבע לפי המבחן של 'אם נאמין': 'אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסכנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?'"

ראו גם בבש"פ 215/19 רפיק סלאימה נ' מדינת ישראל (22.1.2019); בבש"פ 5430/19 אמג'ד חוג'יראת נ' מדינת ישראל (21.8.2019); בבש"פ 1230/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.2020).

31. אקדים אחרית לראשית ואומר כי לא מצאתי כי יש בעדותו של עד המדינה, למצער בחלקים שהובאו לעיוני,

כדי להוות חולשה ראייתית, לבטח לא בעצמה כזו המצדיקה עיון מחדש בעצם מעצרו של המבקש או בתנאיו.

מעמדו של המבקש בארגון

32. כאמור, ב"כ המבקש טען כי מעדותו של עד המדינה עולה כי האחרון הנחה את המבקש להנפיק חשבוניות מס פיקטיביות, וזאת, בין היתר, על יסוד אמירתו כי: **"... אם הייתי צריך לפתוח לקוח חדש וקיבלתי אישור מיניב לפתוח את זה והוא היה אומר לי תפתח את זה באופיר התזה ושאיבת בטון הייתי מתקשר לתום ואומר לו תום תקשיב דיברתי עם יניב אנחנו מכניסים לקוח חדש צריך לרשום אותו על אופיר התזה שהחשבוניות יצאו משם..."** (עמ' 1853 לפרוט', ש' 23-26); **"אני הייתי אומר לתום על מה לשלוח את החשבונית ותום היה שולח את זה במייל"** (עמ' 1879 לפרוט', ש' 22-23); **"אני אמרתי לתום אחרי אישור של יניב שצריך לרשום את ינאי ואת אלעד בחברה כעובדים"** (עמ' 1885 לפרוט', ש' 14-15); **"ש: אתה מודיע לתום מי מנהל עבודה חדש? ת: כן, כי בעצם הכנסנו אותו כמנהל עבודה חדש כי הוא היה אמור לפתוח לנו קו חדש, נישה חדשה של כיסויים, מה שאמרתי שהסתבך שבסוף עקיבא לקח את הכסף ולא אני זה עם השקים של מ. דיין מה שראינו לפני ההפסקה"** (עמ' 2044 לפרוט', ש' 24-27).

אולם מעיון במכלול דברי העד המשתקפים בפרוטוקולים שהובאו לעיוני, דומה כי דברים אלו אינם משקפים את מערכת היחסים בין עד המדינה לבין המבקש, ואף לא את רמת ידיעתו של המבקש על אודות פעילות הארגון בכלל והחברות שהיו רשומות על שמו בפרט, כפי שאלו עולים מעדותו של עד המדינה.

כך, הסביר עד המדינה על אודות ידיעתו ומעורבותו של המבקש בחברות אותן ניהל:

"אני אסביר, מה שאני אומר יש פער מאד גדול וזה גם מה שאמרתי בין תום לבין ישראל לבין אבירם בשני היבטים, גם בהתנהלות היום יומית, גם במה שהם עושים, תום ניהל מערך של חברות שהיו אמונות על המון פרויקטים, הייתה לו נגיעה שוטפת לכל דבר ודבר שקורה, כל חשבונית שיצאה רק תום היה מוציא, תום היה שולח, אבירם וישראל שהם אפילו לא פה זה כמו ג'ויסטיק, ישראל תגיע לצ'יינג' תחתום, מה יש לחתום? עשיתי שם כמה פעולות בצ'יינג' זה ישראל, אבירם אותו רעיון, קח 200 אלף שלח אותם לגילה תחזור תלך לצ'יינג' תחתום פה בצ'יינג', לא שואל, לא מעניין אותם, הם נותנים כיסוי זה לא בדיוק אכפת להם תום כל דבר ידע, כל דבר עבר דרכו, אני לא רוצה להתבטא בצורה לא יפה זה גם לא אותו מקום מבחינה שכלית כמה שזה מגעיל להגיד, זה נמצא פה אלה נמצאים פה, כשזה היה אכפת לו מדברים והיה יודע כל מה שקורה אצלו השני יושב לך בתאילנד וחשוב לו לחזור לארץ ליהנות לא טוב לו בתאילנד... תום מודע לכל מה שקורה, תום מודע לכמה הכיסוי החשבונאי, תום מודע אל מול אנחנו מכסים, תום מודע מי הקבלנים שאנחנו עובדים אתם, ישראל או אבירם אני לא רוצה להקטין מכמות הפעילות שלהם אבל בסוף הוא קוף כמה שזה לא נשמע יפה, זה הבן אדם, הוא בא ועושה פעולות כלליות שצריכים אותו כדי שהמערכת והארגון הזה יעבוד, אתה חייב את האנשים האלה לרשום על שמם, את רואה את

חילופי החברות ביניהם, החברה עובדת לחברה, די דניאל אסף לאסף מור יוסף עבר לישראל, שפייה בכל לחברה ישנה שהייתה, מרפי את קינג פלדות שגם הייתה חברה מכסה, תום לא היה מאשר שזה ייקרא בשם שלו, הוא לא אדם טיפש.

ש: מה הוא לא היה מאשר את חילופי חברות?

ת: ברור, הי הלו את הדברים המסודרים שלו, קינג דיוד, קלופ טרי שהפכה להיות קינג דיוד ניהול פרויקטים, אופיר התזה ושאיבת בטון הכל היה אצלו מסודר לכן אני לא שם אותם באותו מקום לא מבחינת ידיעה, לא מבחינת פעילות, זה שני גופים נפרדים."

(עמ' 2052, ש' 31 - עמ' 2054, ש' 4 לפרוט')

עד המדינה העיד על תחילת עבודתו מול המבקש ועל אופי העבודה עמו, וכי יניב הודיע לעד המדינה על הפסקת העבודה עם שלומי סעדה וכי הוא יעבוד מול המבקש. עד המדינה התקשר למבקש, שידע על העבודה המשותפת הצפויה משום שיניב דיבר איתו על כך קודם לשיחת הטלפון:

ת: תום ידע הכל מבחינתו זה כבר היה ברור, כנראה שמישהו דיבר אתו לפני, מה זה

כנראה יניב דיבר אתו לפני והסביר לו

ש: איך אתה יודע?

ת: כי תום אמר לי מה הוא רוצה ממני, הוא אמר לי אני רוצה את כל ההסכמים

המסודרים, אני עובד מסודר, אני רוצה לכל פרויקט הסכם, לכל פרויקט חשבונית

שתצא, שכל הדברים יהיו מסודרים, אני לא עובד בצורה שלכם שהייתם עובדים ככה

מרגע לרגע, הוא אחרי זה הכין לי ייפוי כוח מעורכת הדין ענת שלזינגר שאני יכול

לבצע חתימות על הסכמים בשם החברה, הייפוי הזה מחולק כי מותר היה לי לעשות

רק הסכמים על עבודה". (עמ' 1876 לפרוט', ש' 11-19)

בעדותו, סיפר עד המדינה על אודות פעולות אותן הורה לו המבקש לבצע, ובין היתר ביקש ממנו להצטלם עם קבלנים שביצעו עבודות (עמ' 1846 לפרוט', ש' 28-8); ביקש ממנו לחתום בשמו על הסכמי עבודה (עמ' 1854 ש' 24 - עמ' 1855, ש' 2; עמ' 2049 לפרוט', ש' 13-3; עמ' 2049 לפרוט', ש' 20-18); שלח אותו להפקיד שק (עמ' 1917, ש' 21-17); ביקש ממנו שיערכו הסכמי עבודה מסודרים (עמ' 1932 לפרוט', ש' 14-10); שלח אותו לפרוייקטים על מנת שייתן הצעת מחיר (עמ' 1945 לפרוט', ש' 10-5); נתן הוראות באשר להעברת חשבוניות (עמ' 2003, ש' 27 - עמ' 2004, ש' 4 לפרוט'; עמ' 2008 לפרוט', ש' 3-9); שלח אותו לפגישה (עמ' 2043, ש' 31 - עמ' 2044, ש' 8 לפרוט'); ביקש שישלחו לו צילומי שיקים לצורך הפקת קבלות (עמ' 2045 לפרוט', ש' 22-16); הורה לו לשכור דירות עבור עובדים סיניים (עמ' 2050 לפרוט', ש' 25-3).

עד המדינה הסביר כי הנימוק לכך שהמבקש ביקש ממנו להצטלם עם קבלנים היה כדי שהדבר ישמש כ"כיסוי" במקרה שתפתח חקירה:

ת: כי זה עוזר בכיסוי, זה נראה טוב, כשאתה מגיע לחקירה ואתה מציג מצג כמו שאני הצגתי בהתחלה, מה אתם רוצים קבלן פתחתם את הטלפון אני נותן לכם לפתוח את הטלפון שאני רציתי שהם יפתחו למה אני שוב פעם מדגיש בגלל האירוע שהיה לי עם השוטרים שעצרו אותי אני החברתי את כלל הדברים הלא חוקיים והדברים החוקיים נתתי להם לראות, בבקשה פה אני עובד, פה אני עובד, אנחנו קבלנים, הדבר הזה נותן מעטפת שאתה יודע מה קורה באתר, שאני בא למשטרה ויש לך ידע והכל אתה יכול לתת גרסה די טובה.

ש: כשאתה מדבר על הכיסוי הזה שיינתן בבוא היום בחקירה איזה שיחות היו לך על זה עם תום בכלל?

ת: כמו שאמרתי, תום היה מבקש ממני כל פעם לשבת עם קבלן המשנה, קבלן משנה זה מירכאות כי זה לא באמת אף אחד מהם לא באמת עבד, למרות שהוא החברה שהייתה אמורה לעשות את הביצוע של העבודה זה יכול להיות אבירם, ישראל, היה עוד בחור שאני לא רוצה להיכנס אליו שאני יודע שהוא נתן כיסוי כי אותו אני הכרתי רק במעצר, הוא היה רשום על קשרך אבל אני לא נכנס אליו כי אני לא הכרתי אותו לפני ואני לא יודע מה אופי הפעילות אבל גם הוא היה חברת כיסוי כי גם הוא בעצמו אמר לי, ואז היינו יושבים אתם מראים להם בדיוק מה עובדים שיידעו".
(עמ' 1930 - 1931 לפרוט', ש' 6)

עוד עולה מדברי עד המדינה כי המבקש ביקש ממנו למסור לו אילו חשבוניות נדרשות, כך שנראה כי אף "הוראותיו" של עד המדינה למבקש באשר לשליחת החשבוניות היו לבקשתו של המבקש:

"... בהמשך תום בן דוד היה אומר לי לקראת סוף החודש אחי תלחץ על כל הקבלנים שיגידו לי מה החשבוניות שהם רוצים כי אני צריך לעשות איפוס אל מול הקבלן שלי, מול קבלן המשנה שלי, קבלן משנה שלנו שאני אומר זה אותו קבלן משנה זה אחת מהחברות שהיו נותנות כיסוי חשבונאי לעבודה שהייתה באותה תקופה בחברה של תום, כלומר בשני המקו[מ]ות" (עמ' 1860, ש' 31 - עמ' 1864 לפרוט', ש' 4)

עד המדינה מסר כי למעשה שכרו היה נגזרת של חישוביו של תום לגבי הכנסות והוצאות החברות (לדוג' עמ' 1963, ש' 23 - עמ' 1964, ש' 13; עמ' 2008, ש' 23 - עמ' 2009, ש' 20; עמ' 2010, ש' 11-1).

נוכח המפורט לעיל, אין בידי לקבוע כי מדברי עד המדינה עולה לכאורה כי המבקש היה כפוף להנחיותיו במסגרת פעילותו בארגון, אלא להיפך - המבקש הוא שהנחה את עד המדינה, ולמצער חלק מפעילותו של עד המדינה במסגרת הארגון בוצעה לבקשתו של המבקש. עוד עולה מדברי עד המדינה מודעותו של המבקש לפעילות אשר בוצעה במסגרת החברות אשר היו רשומות על שמו.

33. אכן, מעדותו של עד המדינה עולה בבירור מעמדו של יניב כראש הארגון, וכי על פיו יישק דבר, כאשר המבקש לא נחל מעמד שכזה (ראו, למשל עמ' 1843 ש' 24 - עמ' 1845, ש' 14 לפרוט'; עמ' 1853, ש' 30 - עמ' 1854, ש' 3 לפרוט'). כך, מסר עד המדינה כי אמנם הוא זה שאמר למבקש מאיזו חברה יש להפיק את החשבונות, אך למעשה מדובר בהוראה של יניב:

"... אם הייתי צריך לפתוח לקוח חדש וקיבלתי אישור מיניב לפתוח את זה והוא היה אומר לי אתה תפתח את זה באופיר התזה ושאיבת בטון הייתי מתקשר לתום ואומר לו תום תקשיב דיברתי עם יניב אנחנו מכניסים לקוח חדש צריך לרשום אותו על אופיר התזה שהחשבונות יצאו משם, אותו רעיון היה גם עם שלומי, כשאני אומר לו תשמע נכנס עכשיו לקוח X אחרי שדיברתי עם יניב, אנחנו רושמים אותו בחברה שלך תדע יש שם בגדול כיסוי לעבודה של סינים שיעשו טיח שלד וריצוף".
(עמ' 1853 לפרוט', ש' 29-23).

וכן בהמשך:

"... לצורך העניין זה יהיה קבלן שרוצה הלוואה אז אנחנו מעבירים את זה לתום, יניב אומר לאותו מנהל שיוציא את החשבונית מהחברות של תום שבבעלותו" (עמ' 1911 לפרוט', ש' 30-28)

תיאור חלקו המשמעותי יותר של יניב אין בו כדי לפגום בחלקו הלכאורי של המבקש בארגון, ונראה כי על פני הדברים, בשים לב לשלב בו מצוי ההליך, הדברים עולים בקנה אחד עם המתואר בכתב האישום. מעובדות כתב האישום עולה כי חלקו של המבקש לא היה זהה לחלקם של נאשמים 1 ו-2, במובן זה שהתפקיד שהוא מילא בארגון היה אחר. אומר בזירות כי על פניו אין בהבדלים בין תפקידו של המבקש לעומת תפקידם של יניב או הראל בהכרח כדי לשלול את מעמדו הנוטע בארגון.

מדברי עד המדינה אף עולה כי התקיימה פעילות של המבקש במסגרת הארגון, בנפרד מהפעילות שביצע מולו. עד המדינה מסר כי לאחר שצומצם חלקו בפעילות הארגון, תום שלח לו חשבונות אשר נגעו לאחרים בארגון שטיפלו בלקוחות שונים (לדוג' עמ' 2042 לפרוט', ש' 17-3). נראה לכאורה כי דברים אלו אינם מתיישבים עם הטענה כי פעילותו של המבקש הייתה בכפיפות לעד המדינה, משהתקיימה פעילות עצמאית שלו בנפרד, אשר אף גרמה לכאורה למורת רוח בקרב עד המדינה.

נושא נוסף שעלה מעדותו של עד המדינה הנוגע למודעותו של המבקש לפעילות הארגון וחלקו בה נלמד מכך שהיה לו מספר אשר כונה מספר "אחר", שדרכו היה שולח לעד המדינה את החשבונות (עמ' 2021 לפרוט', ש' 21-5; עמ' 2022 לפרוט', ש' 10-3).

34. לדברים אלו, מצטרפת אמירתו הברורה של עד המדינה, עליה חזר מספר פעמים, לפיה המבקש היה "מספר 3" בארגון, אחרי יניב והראל, וכי מבחינת ההירארכיה הארגונית עד המדינה היה תחתיו.

כך, לדוג', מסר כי:

ש: מה המיקום שלך בארגון באותה תקופה שאתה אחראי על הכספים?
ת: לגבי אותה תקופה אני מעריך עצמי במקום הרביעי בדיוק אחרי הראל, תום ויניב.
ש: אז בוא תגיד לי מי נמצא באיזה מקום.
ת: לפי מה שאני ראיתי והגדרתי לעצמי זה היה די ברור, יניב בראש, הראל אחריו תום, באותו שלב אני הייתי מתחת". (עמ' 1898 לפרוט', ש' 6-11)

35. איני סבור כי דברי עד המדינה תומכים בטענות ב"כ המבקש, לפיהן המבקש שימש אך כ"קוף", וזאת בשים לב לכך שעד המדינה עמד על ההבדל בין תפקידו של המבקש בארגון לבין ה"קופים":

"אני לא יודע מי נתן את הכיסוי, אמרתי, גם בחברות כיסוי זה כל פעם היה משתנה, בגדול אני יכול להגיד שבחקירות המשטרה הציגו לי חשבוניות על פרויקטים פלוס חשבונית מכסה כלומר עשינו את הקישור הזה בין חשבונית מכסה של חברה מסוימת שהיא משמשת כחברה של קבלן מה שנקרא קופים או החברות שיפלו ובמקביל יש חשבונית שהיא מקשרת מחברת אם לאותו יזם, במשטרה עשינו את כל הקישורים האלה".

(עמ' 2046 לפרוט', ש' 22-27)

ובהמשך:

"כאשר היה את מצג שווא שהצגנו אם אני הייתי יושב לבד בחקירה והיו שואלים אותי הייתי אומר להם במפורש בכל פרויקט מה עשו איך עשו מי עבד איך עבד בפרויקטים שלי, אז אתה בונה מצג שווא שזה ייראה יפה, הנה צילום של חפירה, הנה בניין שבנינו, אותו דבר גם תום היה מקפיד שנשלח לו פירוט של מה עשו באותם אתרים, נחלק לו את הדברים, יניב והראל מבחינת הרמה השכלית שלהם הם גאוניים, מי כן יכול בדרך? האנשים האחרים שמה לעשות אתה חותם על אתר על פרויקט של 12 מיליון בחדרה ולא רוצה להגיד אפילו לא מעניין אותך לראות את הפרויקט הרי אתה חתום כאילו העובדים הם שלך, אתה לא יודע מי מנהל העובדים אתה לא יודע מי היזם לכן הזלזול הזה זה גם מה שגרם להרבה מהנפילות בדרך שהקבלני משנה לכאורה אותם קופים מה שאני מגדיר אותם לא עניין אותם בכלל מכלום היו מקבלים את השכר שלהם ומה אכפת להם בראש שקט והכל ותקרא לזה הדרג הניהולי שלנו כן היינו עובדים, כן היינו רצים, אם תעבור אתי פרויקט פרויקט אני אציג לך מה עשו באותו פרויקט, אסף מור יוסף הייתי נוסע מאזורי חן נוסע ללוד אוסף אותו כי הוא לא מתעורר, אבל זה לא מעניין אותם, מקסימום רשומה על שמי חברה, זה יתפוצץ אז רשומה על שמי חברה" (עמ' 2052 לפרוט', ש' 1-18).

36. ב"כ המבקש טען כי משיחות הטלפון תוצרי האזנות הסתר בספרד, וכן מהתביעות בפני בית הדין לעבודה כנגד נאשמת 14 עולה כי לא כל עיסוקה היה פיקטיבי. טענה זו עולה בקנה אחד עם דברי עד המדינה, ואינם שוללים כי פעילות החברה כללה פעילות פיקטיבית ופעילות לגיטימית גם יחד. כך לדוג', העיד עד המדינה כי ההסדרים שבוצעו מול העובדים הסינים נגעו לאופן התשלום עבור עבודתם, כאשר מדובר בעבודה שבוצעה בפועל. לדוג':

"הוא עשה שם הסכם סגור עם הסיני פאושלי מיליון ש"ח לקומה, הסכם שהגעתי כבר היה מוכן, כלומר אני הייתי צריך למלא רק את פרטי החברה שבעצם נותנת את הכיסוי וזה הכל, חתמנו על ההסכם הזה התחילו הסינים לעבוד, עובר חודש אחד מגיע חשבון, בנו קומה, התקשר אלי ליאו המנהל הסיני אומר תשמע אני עשיתי החודש קומה אחת מגיע לי מיליון ש"ח אין בעיה, אני פונה לזים שולח חשבונית על המיליון ₪" (עמ' 1948 לפרוט', ש' 23-28).

37. ב"כ המבקש התייחס לכך שעד המדינה מסר כי למבקש לא הייתה נגיעה לכסף המזומן (ראו למשל עמ' 1907 לפרוט', ש' 8-9), תוך שטען כי בשל כך נשמטת הקרקע מתחת לאישום הלבנת ההון ביחס למבקש. אולם, איני סבור שדברים אלו בהכרח מכרסמים בתשתית הראייתית הלכאורית ביחס לעבירות הלבנת ההון וזאת משני טעמים. ראשית, עבירות הלבנת ההון יוחסו למבקש במסגרת פעילות הארגון. בהינתן חלקו של המבקש בארגון, כפי שזה עולה לכאורה מעדותו של עד המדינה, ככל שבוצעה הלבנת הון באמצעות הארגון, אשר המבקש לקח חלק בפעילותו ובניהולו, אף אם לא הייתה לו נגיעה בכסף המזומן עצמו, ואין בכך כדי לגרוע מחלקו בביצוע העבירות כחלק מהארגון. שנית, כפי שעולה מכתב האישום ובהתאם לדברים שמסר עד המדינה, הנפקת החשבוניות הייתה חלק מהפעולות שבוצעו ובסופן בוצעו לכאורה עבירות הלבנת ההון, ועל כן אין בחלקו המתואר של המבקש ע"י עד המדינה כדי לפגום בתשתית הראייתית הלכאורית ביחס אליו.

38. ב"כ המבקש פירט בהרחבה על אודות ההשוואה שבין נאשם 2 בתפ"ח 1068/05 מדינת ישראל נ' נאצר והעבירות בהן הורשע לבין המבקש. אולם, איני נדרש במסגרת הליך זה להשוות בין חלקו של נאשם אחר בפרשייה אחרת, אשר הוכרעה לפני שנים, לבין חלקו של המבקש כאן, אך על יסוד עדותו של עד המדינה, אשר טרם הושלמה ואשר לא הובאה לעיוני בשלמותה. עניינה של הבקשה שבפני הוא כרסום ראייתי נטען בעניינו של המבקש. במצב זה, הכרעה בעניינו של אחר, כאשר מארג הראיות נגדו הוא אחר, הנסיבות אחרות והמעורבים אחרים, אין בה כדי לסייע לעניינו של המבקש.

עבירה של ארגון פשיעה

39. ב"כ המבקש טען כי עפ"י דברי ההסבר לחוק המאבק בארגוני פשיעה נדרשת הסתרה על מנת שניתן יהיה לייחס את סע' 2(א) לחוק המאבק בארגוני פשיעה, ואילו בעניינו של המבקש לא קיימת הסתרה משום שהחברות היו רשומות על שמו. ב"כ המבקש הפנה לאמירתו של כב' סגן הנשיאה השופט א' סטולר במסגרת ההליך העיקרי, מדיון שהתקיים ביום 23.7.2020, כלומר לפני למעלה משנה. ככל שהיה ממש בטענה זו,

אשר לשיטת ב"כ המבקש נסמכת על עובדות כתב האישום, לא ברור מדוע העלה טענה זו בשיהוי כה ניכר ובכל מקרה אין מדובר בכרסום ראייתי שהוא תוצר של העת האחרונה.

העובדה שהמבקש היה רשום כבעלי החברות לא מהווה שינוי בגרסתו של עד המדינה ביחס למארג הראייתי הלכאורי שהיה קיים קודם לכן, אלא עובדה המיוחסת למבקש במסגרת כתב האישום, והוא אף אינו חולק על עובדה זו. משכך, מדובר בטענה שהיה מקום להעלותה בטרם נתן הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה ובכל מקרה לא מהווה עילה לעיון מחדש. עוד בהקשר זה, אפנה להסברי ב"כ המשיבה לשאלת כב' השופט א' סטולר, לפיה חברות ההפצה, ובתוכן החברות אשר היו רשומות על שם המבקש, ניהלו ספרים, ואילו חברות הכסות לא עשו זאת, ותפקידן ותפקיד "דרג החיילים" היה להיתפס (עמ' 204-205 לפרוט' מיום 23.7.2020).

ושוב אציין את שנקבע בפסיקה: "במסגרת בקשה לעיון חוזר, אין מקום לטענות 'ערעוריות' המכוונות כנגד החלטת המעצר הראשונית (בש"פ 7826/13 דלו נ' מדינת ישראל פסקה 8 והאסמכתאות שם (10.12.2013)). כאשר הבקשה לעיון חוזר נסמכת על טענה לכרסום בתשתית הראייתית, הרי שיש להצביע על 'כרסום מהותי', 'מהפך ראייתי', 'כרסום מהותי ומשמעותי', 'כרסום עמוק', כי השינויים הם כאלה 'שמוטטו את ראיות התביעה', כי חל 'שינוי דרמטי בראיות התביעה, המהווה מהפך ראייתי של ממש, בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שבעקבות השינוי תיטא הכף לעבר זיכוי הנאשם על פני הרשעתו' וכיו"ב ביטויים המצביעים על כך שלא די בהעלאת טענה כזו או אחרת כדי להצדיק ביקורת שיפוטית נוספת במישור הראייתי" (בש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.2017)).

40. למעלה מן הצורך ולגופה של טענה, יצוין כי מעדותו של עד המדינה עולה העובדה שהחברות היו רשומות על שמו של המבקש נבעה משהותו בחו"ל ולא בהכרח גורעת מתפקידו בארגון:

ת: הראל לא יכול להוציא לי חשבונית, הראל לא הייתה לו חברה על שמו, הראל לא היה לי קישור על שמו שום דבר, הראל הוא אחד מהמנהלים, הוא אח של יניב, הוא היה אחד המנהלים אצלנו אבל על שמו של הראל לא רשום שום דבר, אין חברה על שמו, הוא לא יכול לספק לי חשבוניות, הוא לא יכול ספק לי כיסוי, מה שהיה שיניב והראל שום דבר לא רשומים על שמם הכל נמצא על חברות קש שנמצאות מתחתיהם.

ש: למה לא רשומים על שמם?

ת: כי ברגע שזה יהיה על שמם הכל יקושר אליהם ובעצם כל האשמה תבוא אליהם הרי מה שהם עשו, זה לא רק הם גם אני הייתי שותף לדבר הזה שאנחנו היה לנו את חברות הקש שמתחת, תום שחי בחול מבחינתו היה נותן לו סוג של הגנה מסוימת, שלומי שאני יכול להגיד שהוא היה מודע לכל המצב והיה לוקח את הסיכונים בהתאם לכסף שהוא היה מרוויח עד שלב מסוים שלשלומי לא התאים וליניב לא התאים אז בעצם הם ידעו שהכל רשום על שמם, גם כל אלו שהיו בחברות שלמטה אם זה אבירן

ואם זה ישראל ואם זה רפי הם כולם ידעו שהחברות רשומות על שמם לא באמת עובדות" (עמ' 1848 לפרוט', ש' 10-24, ההדגשות אינן במקור).

הדברים עולים בקנה אחד עם דבריו בהמשך עדותו:

"תום חי בחו"ל בצורה רציפה זה לאו דווקא רק בגלל האלמנט של לגור בחו"ל ולחזור, כיוון שרוב הפעילות הגדולה בתוך הארגון היו על החברות של תום היה יותר נוח שהוא רחוק, כלומר אין קישור ישיר אליו ולכן גם תום לא היה מגיע הרבה לארץ, היה לו באמת ממש נגיעות אני יכול להגיד לכם שכשאני רוצה להיפגש עם תום הייתי נפגש אתו בחו"ל, הייתי טס, בארץ היו מקרים בודדים שנפגשנו כשהוא בא לארץ" (עמ' 1852 לפרוט', ש' 14-19).

בהמשך, הסביר עד המדינה כי כאשר היה "לחץ על החברות", כלומר עלה חשש שתתחיל חקירה, יניב היה מטיס את הגורמים המרכזיים לחו"ל, ונאמר לו ע"י יניב שכך יותר קשה לעצור את המעורבים וכי אף אם יוסגרו לישראל, הם יגיעו לארץ בנקודת פתיחה טובה יותר בשל הסכמי ההסגרה (עמ' 1849 לפרוט', ש' 22 - עמ' 1850 לפרוט', ש' 7; עמ' 1852 לפרוט', ש' 1-12). מדברים אלו עולה כי לכל הפחות לשיטת עד המדינה, הייתה לשהייתו בחו"ל משקל משמעותי מבחינת חלקו בפעילות הארגון ולהשלכות הנובעות מכך.

41. לסיכום חלק זה, אני מוצא כי יש להדרש לטענת ב"כ המבקש באשר להסתרה אשר נדרשת לשיטתו לצורך העמדה לדין לפי סעיף 2(א) לחוק המאבק בארגוני פשיעה, בפרט לא בשלב זה של ההליך, וכי אף לגופם של דברים, עדותו של עד המדינה אינה שוללת את מימד ההסתרה של המבקש בפעילות הארגון, וזאת לנוכח שהייתו בחו"ל ומשמעות הדבר שיוחסה לכך.

טענות בנושא ההסגרה

42. כפי שפורט לעיל, ב"כ המבקש שטח בהרחבה את טענותיו בכל הנוגע להסגרתו של המבקש לישראל במסגרת בע"ח 60705-07-20 ולאחר מכן בערר שנדון במסגרת בש"פ 405/21 (8.2.2021), שם קבעה כב' השופטת ד' ברק ארז כי:

"...טענותיו של העורר, המשלבות היבטים מורכבים של דין ועובדה, מתאימות להתברר ולהיות מוכרעות במסגרת ההליך העיקרי. הדברים מקבלים משנה תוקף בהתחשב באופיין של חלק מן הטענות, המייחסות למדינה, הלכה למעשה, הצגת מצג שווא והטעיה של הרשויות בספרד - כל זאת על מנת להביא בתחבולה להסגרתו של העורר לישראל".

ב"כ המבקש שב והעלה את טענותיו בכל הנוגע להליך ההסגרה במסגרת בש"פ 4954/21, כאשר לפי החלטת כב' הש' י' אלרון מיום 8.8.2021 **"העורר"** (המבקש בהליך זה - י.ט.) **העלה גם טענות ביחס**

להליך הסגרתו, בכללן כי יש לבטל את כתב האישום נגדו בשל הפרת כלל הייחודיות, בין היתר נוכח החלטה שניתנה באחרונה בבית המשפט הלאומי של ספרד".

בקשר לטענות אלה, שב וקבע כב' השופט י' אלרון כי:

"ביחס לטענות העורר בעניין הסגרתו מספרד, אין לי אלא לחזור על קביעתו של בית משפט זה בעניינו, לפיה טענות אלה ראוי שיתבררו במסגרת ההליך העיקרי".

43. ב"כ שב והעלה טענותיו הנוגעות להסגרתו של הבמקש לישראל, והבהיר כי כעת הסעד המבוקש אינו ביטול כתב האישום, אלא הקלה בתנאי מעצרו, ואולם אין בידי לקבל טענה זו, וזאת משני טעמים.

ראשית, השינוי עליו מצביע ב"כ המבקש ביחס לדיון הקודם בעניינו הוא הכרעת בית המשפט הלאומי בספרד, ואולם, החלטת בית המשפט הלאומי בספרד ניתנה בטרם ההחלטה בבש"פ 4954/21 מיום 8.8.2021, ובית המשפט העליון (כב' הש' י' אלרון) דחה טענה זו. על כן, אין מדובר בטענה חדשה או בשינוי נסיבות ואיני מוצא מקום להידרש לה מחדש.

שנית, במסגרת החלטות בית המשפט העליון, הן בבש"פ 405/21 מיום 8.2.2021 והן בבש"פ 4954/21 מיום 8.8.2021, וכפי החלטותיי מושא העררים, נקבע כי המסגרת לבירור טענותיו של המבקש בנושא זה היא בהליך העיקרי, וזאת בשל אופיין של הטענות, כפי שהוטעם ונומק באותן החלטות. על כן, הליך זה אינו האכסניה המתאימה לבירור טענות אלו, אף אם חל שינוי באשר לסעד המבוקש.

44. במהלך הדיון שהתקיים בפני בבקשה זו, ב"כ המבקש עתר להקלה בתנאי מעצרו של המבקש (בשונה מבקשתו בכתב בה עתר לביטול המעצר), וזאת בהצטרף טענותיו בנוגע להסגרה אל הכרסום הראייתי בעקבות עדות עד המדינה, ואולם משנקבע כי לשיטתי לא חל כרסום ראייתי במקרה זה, אין לטענות בנוגע להסגרת המבקש את מה לחזק. ב"כ המבקש אף לא פירט אילו הקלות מבוקשות בתנאי מעצרו של המבקש, לו תתקבלנה טענותיו בנושא זה.

45. ב"כ המבקש הפנה לב"ש 9584/09 **מדינת ישראל נ' אליאור חן** (18.1.2010), שם כב' השופט מ' סובל בחן טענות בקשר לסייג הייחודיות במסגרת הליך המעצר בבחינה לכאורית וזאת **"בהתאמה למתכונת הבחינה של סיכויי ההרשעה כאמור בסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996"**. ואולם, אף שם לא נקבע כי יש בטענות אלה כדי להוביל להקלה בתנאי מעצרו של נאשם כפי שמבקש ב"כ המבקש. דברים אלו כאמור הם בבחינת למעלה מן הצורך, בשים לב לכך שנקבע, כי המקום לבחינת טענות המבקש הוא במסגרת ההליך העיקרי, וזאת הן על ידי מותב זה והן ע"י בית המשפט העליון. החלטת כב' השופט סובל, שניתנה במסגרת הליך אחר ולפני למעלה מעשור אינה מהווה נתון חדש המצדיק בחינה מחודשת של קביעה זו.

46. בשולי הדברים אציין כי אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקש, לפיה לא נדרשת הכרעה או הוכחה של טענות הצדדים משניתנה החלטת בית המשפט בספרד בנושא זה. החלטת בית המשפט במדינה אחרת אינה פוטרת את בית המשפט בישראל מלברר סוגיות שבמחלוקת, בפרט כאשר משמעותה של אותה החלטה, כפי שעולה מטענת ב"כ המבקש, היא במישור הדיפלומטי.

47. באשר לטענות בדבר היחלשות עילות המעצר, אין לי אלא להפנות להחלטת כב' השופט י' אלרון במסגרת בש"פ 4954/21, אשר ניתנה אך יום אחד בלבד לפני שהוגשה הבקשה נשוא החלטה זו:

"בדין קבע בית המשפט המחוזי כי סכנת ההימלטות הנשקפת מצד העורר נותרה על כנה - בין היתר כיוון שהעורר ביסס את מרכז חייו בשנים שקדמו למעצרו בספרד, שם נישא לבן זוגו והתגורר עמו, ומשם ניהל את עסקיו.

אף החשש לשיבוש הליכי משפט אינו מתאיין עם סיום עדותו הראשית של עד המדינה בתיק העיקרי, בין היתר נוכח עברו הפלילי של העורר הכולל הרשעה בעבירות של המשדת ראיות ושימוש מהליכי משפט".

48. לבסוף, נתתי דעתי למשך מעצרו של המבקש, אף אם המדובר במעצר בפיקוח אלקטרוני. איני מקל ראש בפגיעה בחירותו של המבקש, אך בהינתן חומרת העבירות המיוחסות לו, עילות המעצר ועוצמתן הגבוהה שאך לאחרונה נתן עליהן בית המשפט העליון את דעתו, כמפורט לעיל, ומשנמצא כי ההליך העיקרי מתקדם, לא מצאתי כי שונתה נקודת האיזון במידה המצדיקה ביטול או הקלה בתנאי מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

49. לבסוף, נתתי דעתי לבקשת המשיבה להטלת הוצאות על ב"כ המבקש. כידוע, הטלת הוצאות משפט בהליך פלילי ראוי שתיעשה במשורה, ורק כאשר נפל פגם בהתנהלות הנאשם בהליך הדיוני. יתר על כן, נקודת המוצא בהליך פלילי כי לא נהוג לחייב נאשם בהוצאות משפט, גם אם ההליך הסתיים בהרשעה.

בנסיבות העניין, ואף שמצאתי לדחות את הבקשה, מצאתי להימנע בשלב זה מפסיקת הוצאות על אף שאין דעתי נוחה ממועד הגשת הבקשה, ועל כך שנכללו בה טיעונים שחלקם נידונו והוכרעו אך יום קודם לכן בבית המשפט העליון.

50. סוף דבר, משלא נמצא שינוי דרמטי בראיות התביעה, המהווה מהפך ראייתי של ממש, בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שבעקבות השינוי תיטה הכף לעבר זיכוי המבקש על פני הרשעתו, **הרי שהבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני - נדחית.**

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ב, 14 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.